

MÓN CLÍNIC

LA REVISTA DE L'HOSPITAL CLÍNIC DE BARCELONA - DESEMBRE 2009 NÚMERO 19

NOUS ESPAIS PER UN MILLOR CLÍNIC

Un hospital més integrat al barri i més proper

**Entrem a
quiròfan**
De portes endins

Donar teixits
per guanyar qualitat de vida

HOSPITAL CLÍNIC

en primera persona

“El món no s’acaba amb el càncer”

L'ANA RODRÍGUEZ CAMPOY ÉS UNA JOVE ADVOCADA QUE COL·LABORA AMB UNA FUNDACIÓ DE PERSONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL. DES DE FA UNS MESOS, UNA MALALTIA INESPERADA HA PASSAT A FORMAR PART DE LA SEVA VIDA: UN TUMOR AL PIT ESQUERRE CONTRA EL QUAL ESTÀ LLUITANT AMB FORÇA.

HCB
Text: AMELIA RODRÍGUEZ
Fotografia: MERI SANTOS

No s’ho esperava però el diagnòstic va ser clar i contundent: “càncer de mama”. L’Ana va buscar una segona opinió i finalment va decidir tractar-se a l’Hospital Clínic de Barcelona, on li van practicar una mastectomia amb extracció dels ganglis axilars.

“El més difícil va ser la confusió inicial. A més a més del xoc que suposa que et diguin que tens càncer el fet que cada metge et recomani una cosa diferent és el que genera més inseguretat. Però al final, amb la informació adequada per part dels professionals, qui ha de prendre les decisions ets tu mateixa. Es tracta de la teva vida has de decidir qui et dóna més confiança, un te més humà i una informació més clara i coherent”. L’Ana destaca precisament aquestes qualitats en tot el personal sanitari que l’ha tractat al Clínic durant aquests mesos, des de l’equip d’oncologia, fins a rehabilitació o infermeria. “El primer que et diuen és el seu nom. Això et fa sentir persona, no un número o una pacient més”.

Optimisme i determinació

L’Ana parla en plural quan explica com està afrontant la malaltia. “La meua família, els meus amics i els companys

de la feina han estat amb mi. He tingut tot el suport del meu entorn. El nostre plantejament ha consistit a veure què s’havia de fer per superar la malaltia”. Dit i fet. L’Ana ha passat ja per la intervenció quirúrgica i es troba actualment a la meitat del tractament de quimioteràpia. Tot i que sap que a cada persona l’afecta d’una manera diferent, fins ara la quimioteràpia per a ella ha estat perfectament suportable. “No és tan terrible com m’havia imaginat”, diu amb un somriure.

“A LES SESSIONS DE FISIOTERÀPIA, VEUS DONES LLUITADORES QUE TIREN ENDAVANT”

Canvis físics i laborals

Tanmateix, el camí per arribar a aquest punt no ha estat fàcil. L’Ana ha hagut d’adaptar-se als canvis físics produïts per l’operació i el tractament, però ho ha fet sempre amb una actitud molt positiva. “Per sort no he viscut aquests canvis des de la tristesa o la depressió. Per exemple, a les sessions de rehabilitació, veus que hi ha altres dones en la teua mateixa situació i que totes tiren endavant. Són molt

diferents, en edat, forma de pensar i situació personal i familiar, però si les mires, no veus persones tristes i enfonsades sinó dones lluitadores, cadascuna amb els seus problemes i dificultats, però que tiren endavant”.

“HI HA MOLTES COSES QUE ES PODEN FER, LA VIDA CONTINUA I SÓC MOLT ACTIVA I OPTIMISTA”

En el terreny laboral, l’Ana ha hagut de fer un parèntesi. Li encanta la seva feina i té claríssim que continuarà exercint com a advocada quan es recuperi. En canvi, ha hagut de deixar de practicar pilates, una altra de les seves passions, perquè no és recomanable per al seu braç operat. “Però buscaré un altre esport”, assegura. “Hi ha moltes coses que es poden fer, la vida continua i afortunadament hi ha moltes alternatives. Sóc una persona optimista i activa. Em trobo bé i no em plantejo el futur a llarg termini. No vull desmotivar-me pensant en coses que poden passar o no. Ara és moment d’anar pas a pas”. Tot un exemple de determinació i força. Perquè, efectivament, pas a pas s’arriba lluny.

MONTserrat GIRONÈS, UNA VIDA DEDICADA A LES AFECTADES DE CÀNCER DE MAMA

La Montserrat Gironès treballa com a fisioterapeuta al Servei de Rehabilitació de l’Hospital Clínic des de fa més de 30 anys. La vocació per la seva professió li ve de ben petita. El seu pare era metge rural i les portes de casa seva sempre van estar obertes a tothom.

La Montse conserva avui dia aquesta familiaritat en el tracte amb els pacients. Des de fa 12 anys, dirigeix sessions de fisioteràpia en grup per ajudar les dones que han estat operades de càncer de mama a recuperar la mobilitat del braç operat i a prevenir el limfoedema, una inflamació que pot aparèixer després de l’extirpació dels ganglis de l’aixella.

TRACTAMENT PIONER

“Al Clínic, fem un tractament pioner de prevenció del limfoedema, que afortunadament també aviat s’aplicarà a altres hospitals”, explica la Montse. Com a professional de la fisioteràpia, insisteix en “la necessitat que la rehabilitació sigui precoç i preventiva, per tal que les pacients que han estat operades no vegin limitada la seva autonomia personal i tinguin una bona qualitat de vida després de la intervenció”.

Precisament per continuar oferint informació i suport a les afectades de càncer de mama, la Montse va formar part del grup que el 1997 va fundar l’Associació gAmis (Grup d’Ajuda, Mama i Salut). Ja sigui formant part de la junta de l’Associació o directament en la seva professió, la Montse ha desenvolupat una feina de formiga, i ha aconseguit fites a poc a poc però dia a dia, lluitant sense pressa, però sense pausa.

UNA FEINA APASSIONANT

“Treballar com a fisioterapeuta al camp de l’oncologia, i concretament amb dones amb càncer de mama, ha estat una gran experiència”, assenyala. “Aquesta feina m’ha aportat un enorme creixement. Realment puc dir que és el millor que m’ha passat a la meua vida professional”.

Montserrat Gironès

Fisioterapeuta al Servei de Rehabilitació de l’Hospital Clínic